

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St. Opposite Post Office.

Post Office Address: TOVERI Box, 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Hallituksen kanta merimieslakossa

Parhaillaan käynnissä olevassa merimiesten koko maata käsittävässä työtaistelussa on Yhdysvaltain hallitus ottanut horjuttomaa ja selvän kannan. Se on tietoisesti käynyt tukemaan työntekijöitä...

Olemassaolostaan taistelevilla merimiesten järjestöillä, joita samalla tavalla uhkaa Amiraali Benson, Yhdysvaltain laivastoneuvoston puheenjohtaja ja yksityisten laivojen omistajien järjestön tahtoa esittävät 15 pros. palkanalennusta ja erinäisiä muutoksia työehtojen suhteen...

Jo pitkään aikaa ennen merimiesten huhtik. viimeisenä päivänä päättyneen työsuojelusta oli laivainomistajien liitto, American Ship Owners' Association, torkeasti rikkonut merilakeja ja unionien kanssa tehtyjä sopimuksia ottamalla kiinalaisia kuluja laivoihin...

Tämän lisäksi on vähemmän ammattitaitoa kysyviltä laivaliikenteen palveluksella olevilta työläisiltä aivan mielivaltaisesti alennettu palkkoja, jossa kaikista sanomalehdissä tehdystä verukkeista huolimatta on menty aina 50 pros. saakka. Kahdeksan tunnin työpäivälakia on rikkonut mielin määrin ja mitään valituksia ei ole otettu huomioon hallituksen, enempää kuin laivojen omistajienkaan taholta. Kaik-

ki tämä oli omansa osottamaan jo kyllin aikaisin, että silloin kun virallisesti merimiesten ja laivojen omistajien välinen työsuojelu päättyi, työläisten on ryhdyttävä ankaraan taisteluun elin-ehdojensa puolesta.

Merimiehet ovat jakautuneet erikoisammattinsa mukaan kaikkiaan viiteen järjestöön, eli unioniin. Heti kun voimassa ollut työsuojelu päättyi, ilmoitettiin vähemmän ammattitaitoa kysyvien työläisten järjestöille, että heidän palkkansa tullaan alentamaan aina 30:lläkin pros. Hyökkäyksen johdosta oli amiraali Benson, liittohallituksen laivastoneuvoston puheenjohtaja, joka jyrkässä ja taivuttamattomassa muodossa esitti merimiehille mandatin, jossa sävynsä puolesta ei juuri ollut tinkimisen varaa. Mikäli kuitenkin korkeampaa ammattitaitoa vaativat työläiset ovat kysymyksessä, kuten esim. meriläivojen koneenkäyttäjät, niin niiden kanssa ilmoitettiin otavan valmiita ryhtymään neuvotteluihin, joissa hallituksen laivastoneuvoston ja yksityisten laivojen omistajien järjestön tahtoa esittävät 15 pros. palkanalennusta ja erinäisiä muutoksia työehtojen suhteen...

Tällä leikkauksella oli aikomuksena jakaa ammattitaitoisten ja vähemmän ammattitaitoisten välillä työläisten kesken. Tämän tosiasian paljastaa täydessä alustamussuunnitelmassa, minkä hallitus on ottanut toimeksiannon merimiesten järjestöjen ja työntekijöiden välillä "sovittelijana".

Parhaillaan käynnissä olevassa merimiesten koko maata käsittävässä työtaistelussa on Yhdysvaltain hallitus ottanut horjuttomaa ja selvän kannan. Se on tietoisesti käynyt tukemaan työntekijöitä...

Olemassaolostaan taistelevilla merimiesten järjestöillä, joita samalla tavalla uhkaa Amiraali Benson, Yhdysvaltain laivastoneuvoston puheenjohtaja ja yksityisten laivojen omistajien järjestön tahtoa esittävät 15 pros. palkanalennusta ja erinäisiä muutoksia työehtojen suhteen...

Jo pitkään aikaa ennen merimiesten huhtik. viimeisenä päivänä päättyneen työsuojelusta oli laivainomistajien liitto, American Ship Owners' Association, torkeasti rikkonut merilakeja ja unionien kanssa tehtyjä sopimuksia ottamalla kiinalaisia kuluja laivoihin...

kään tavalla hän ei ole osottanut taipumusta eikä halua järjestettyjen merimiesten, koneenkäyttäjien ja laivainomistajien välillä aikaansaamansa repeämän paikkaamiseen. Päinvastoin hän ensimmäisen neuvotteluvuorossa aikana esiintyi tykkäänään riippumattomana työdeparlamentin kannasta, vieläpä siitään huolimatta, että ainakin muodollisesti työdeparlamentti on pyrkinyt sovitteluun tätä taistelua, joka yksistään hallituksen laivastoneuvostolle tuottaa miljoonan dollarin vahingon joka päivä. Viime viikon torstai-iltaan hän työdeparlamentin sihteerin vaatimuksesta ensimmäisen kerran mieskohtaisesti esiintyi unionien edustajien kanssa pidettävässä neuvottelussa, mutta ei sen kuluessa hitustakaan luopunut alkuperäisestä ohjelmastaan. Sen sijaan hän vähän ennen tätä neuvottelua ilmotti julkisuuteen, että merimiesten lakko "osottautuu epäonnistuneeksi" ja että hän tulee jokaiselta laivayhtiöltä, jolla on hallituksen aluksia ja jotka merimiesten kanssa allekirjoittavat sopimuksen vanhoilla ehtoilla, ottamaan nuo alukset pois.

Tätä amiraali Bensonin vihamielistä kantaa ei voi selittää muuten kuin yhdellä tavalla, nim. että presidentti Harding ei ole kettoutunut laivastoneuvostoa tässä taistelussa pysymään edes puolesta, ja että hän ei itse lakon sovittelemistakaan ole ottanut vakavalla kannalla. Presidentti sallii samalla kertaa amiraali Bensonin tehdä yrityksiä, joihin ilmeisesti tarkoituksena on murskata merimiesten järjestöt joutuneen julistamisella sellaisia yhtiöitä vastaan jotka ovat taivuttamattomia, kun taas hän silmällä luomiseksi sallii työdeparlamentin sihteerin, Davisonin, illan toisensa jälkeen neuvotella ja pyydellä merimiesten ja koneenkäyttäjien järjestöjen edustajia alistamaan palkanalennuksen ja työehtojen elinstandardin alentamiseen.

Vaikkakin merimiehet muodollisesti ovat tämän lakon julistaneet, niin siitä huolimatta se todellisuudessa on laivainomistajien ja laivastoneuvoston yhteisesti suunnittelema työskentely, jonka tarkoituksena on murskata työläisten järjestöt. Työläiset ovat tämän heti alusta pitäen käsitäneet ja siksi niiden edustajat, Brown ja Andrew Furuseth, taistelevat sitkeästi takanaan olevien joukkojen tukemina unionien olemassaolon turvaamisen puolesta. Ei ole kysymyksenäkään siitä, etteikö palkkakysymystä tulla sopimaan heti sen jälkeen kun työehtojensa ja työehtojensa muuten on päästy sovintoon, vaikkautta edustajat. Mutta amiraali Bensonin, yksityisten laivojen omistajien ja hallituksen kongressissa olevien edustajien suhtautuminen osottaa, että nämä hillittömät työläisten viholliset eivät ole tyytyväisiä ennenkuin he ovat saaneet voimassa olevan merimieslain joko kumoetuksi, tai mielensä mukaan muuten muovatuksi ja unionit hajalle. Lakkoa johtava neuvosto ei ole

mistä hinnasta suostunut tekemään pienintäkään myönnytyksiä palkkakysymyksessä ennenkuin vastustajat ovat valmiit ilmaisemaan kuinka pitkälle ne hajottamiskihkoissaan aikovat mennä. Tämä neuvosto vakuuttaa, että presidentti Harding voi kysymyksessä olevan lakon saada sovitettua Bensonille annettulla viittauksella, kunhan sovittelun vain ollaan taipuvaisia ehtoilla, jotka jättävät unionille elämisen mahdollisuuden. Jos presidentti Harding ei tuota viittauksia halutaan, niin se joutuu yksinomaan siitä, että hän haluaa kokeilla perin pohjin merimiesten järjestöä ensimmäisen kerran mieskohtaisesti esiintyä unionien edustajien kanssa pidettävässä neuvottelussa, mutta ei sen kuluessa hitustakaan luopunut alkuperäisestä ohjelmastaan. Sen sijaan hän vähän ennen tätä neuvottelua ilmotti julkisuuteen, että merimiesten lakko "osottautuu epäonnistuneeksi" ja että hän tulee jokaiselta laivayhtiöltä, jolla on hallituksen aluksia ja jotka merimiesten kanssa allekirjoittavat sopimuksen vanhoilla ehtoilla, ottamaan nuo alukset pois.

Tätä amiraali Bensonin vihamielistä kantaa ei voi selittää muuten kuin yhdellä tavalla, nim. että presidentti Harding ei ole kettoutunut laivastoneuvostoa tässä taistelussa pysymään edes puolesta, ja että hän ei itse lakon sovittelemistakaan ole ottanut vakavalla kannalla. Presidentti sallii samalla kertaa amiraali Bensonin tehdä yrityksiä, joihin ilmeisesti tarkoituksena on murskata merimiesten järjestöt joutuneen julistamisella sellaisia yhtiöitä vastaan jotka ovat taivuttamattomia, kun taas hän silmällä luomiseksi sallii työdeparlamentin sihteerin, Davisonin, illan toisensa jälkeen neuvotella ja pyydellä merimiesten ja koneenkäyttäjien järjestöjen edustajia alistamaan palkanalennuksen ja työehtojen elinstandardin alentamiseen.

Vaikkakin merimiehet muodollisesti ovat tämän lakon julistaneet, niin siitä huolimatta se todellisuudessa on laivainomistajien ja laivastoneuvoston yhteisesti suunnittelema työskentely, jonka tarkoituksena on murskata työläisten järjestöt. Työläiset ovat tämän heti alusta pitäen käsitäneet ja siksi niiden edustajat, Brown ja Andrew Furuseth, taistelevat sitkeästi takanaan olevien joukkojen tukemina unionien olemassaolon turvaamisen puolesta. Ei ole kysymyksenäkään siitä, etteikö palkkakysymystä tulla sopimaan heti sen jälkeen kun työehtojensa ja työehtojensa muuten on päästy sovintoon, vaikkautta edustajat. Mutta amiraali Bensonin, yksityisten laivojen omistajien ja hallituksen kongressissa olevien edustajien suhtautuminen osottaa, että nämä hillittömät työläisten viholliset eivät ole tyytyväisiä ennenkuin he ovat saaneet voimassa olevan merimieslain joko kumoetuksi, tai mielensä mukaan muuten muovatuksi ja unionit hajalle. Lakkoa johtava neuvosto ei ole

kauppias alhaisen kaupunginosassa, joka antaa mennä liikkeensä konkurssiin, päästäkseen veloista ja alkaakseen paremmin liikkua. Tarvittaisiin vielä, että professorit olisivat keksineet juutalaisten "tulipalomyönnin" täydentämään teorianaan velkaantuneille valloille.

Mutta nykyaikaisen valtion talous — ole sama kuin juutalaisten romukuppiaan talous. — Herrojen olisi pitänyt jatkaa tutkimustaan ja tehdä itselleen kysymys: mikä on valtion vararikko. Kun olisi tehty, olisi alettu uusi romaani, joka kertoo uusista sankareista ja uusista uhreista. Mutta tässä romaanissa ei voinut kukaan kutsuttua lukijakunnan mahdollisia pikkuporvarillisia kapinavaihtoja, vaan joutuu tekemisiin yhteiskunnan luokkakokoonpanon ja luokkajärjestyksen kanssa ja se on jotain sellaista, joka vallankumoukselliseen aineeseen ei paljoa hymyilytä herroja porvareita. Ja juuri tästä syystä luku on aina jätetty kesken.

Tämän kirjoittaja ei lainkaan pyri ennustelemaan kuinka eri valtiot kykenevät velka- ja luottoasiensa järjestämiseen, sillä mistäpä minä semmoista tietäisin. Mutta mitä vakaavimmin on torjuttava sellainen käsitys, että sana "vararikko" pidetään mahdollisena ja kykeneväksi järjestämiseksi kaikilla. Vararikko yksittäisliikkeessä tarkoittaa, että liikkeen velkojat pakottavat liikkeen vaarantarkkoinnolle, koska omistaja ei voi suorittaa velkojiaan, tai sitte liike joutuu myytäväksi omistajan tunnistuessa kykenemättömyytensä ja haluaa päästä itsensä ja muut tappiot tuottavasta liikkeestä. Markkinoilla esiintyvä ostaja, joka suostuu maksamaan liikkeestä sen arvon mukaan ja velkojat saavat sen huolimatta siitä, kuinka paljon heidän lainansa summa on. Mutta juttu ei olekaan näin yksinkertainen suurvaltoihin nähden.

Tarjoutuuko niille joku ostaja, joka pulittaa rahat taskuistaan ja antaa velkamiehille maron arvon "käteiseksi". Eil Mutta tätä ei tarkoteta, voidaan vastaukseksi intää. Tarkotetaan, että velallinen maa joutuu velkojan holhousvallan alaiseksi ja menettää kaiken valtiollisen itsenäisyytensä ja sen väestö joutuu työhön, tuottaakseen arvoja velkojen suorittamiseksi. Hyvä keksintö, jos valtojen ihmiset, työläisluokka ja kapitalistitkin olisivat shakkipelin nappuloita, joita voidaan siirrellä mielenvalhdukseen mukaan. Mutta sitäpä ne eivät ole. Ne pitävät kiinni itsenäisyydestään ja lujuista vielä senkin jälkeen kun ne ovat silmiä ja korvia myöten velassa. Vierias riistäjä ei voi saada työlläisluokkaa orjuuteensa, vaikka se kotimaisen riistäjäluokan orjuudessa nyt olisikin. Tämä on heprea porvareille, jotka näkevät vain kansat kansakuntina ja valtiot valtioina ja puhuvat niistä kuten joku hontentotti kirjottaisi oopperasta.

Mutta eikö sittenkin valtion huono rahallinen asema ole mitä voimakkaammin vaikuttava siihen suuntaan, että valtiollinen valta liuisu sen tähän astisilta hallitsijoilta. Varmastikin, mutta se on jo toinen kysymys. Mutta tämänkin kysymyksen yhteydessä hyvin usein otetaan historian opetuksia ja asetetaan ne sellaisina nykyisten ja tulevien yhteiskunnallisten suhteiden kulua määräämään. Historia opettaa, että kaikissa porvarillisissa vallankumouksissa valtion huono rahallinen asema muodosti siltä puolen mitä suurimman edellytyksen vallankumoukselle, joka silloin ninkun nykyin tulee merkittävään koko yhteiskunnan tuotannon elämän uudelleen järjestelyä. Rananen suuri vallankumouksellinen juttu, jota nykyisin pidetään joskus verotuskysymyksen kärsijöiden tuotteenä, siis hyöntein finanssialainen juttu. Mutta silloin esiintyi myöskin uusi riistäjäluok-

vihihittönnastosta. Kivihiilen kuljetus rautateiden tarpeiden tyydyttämiseksi teki 12 pros. kokon rautateiden kuljetustyöstä. Jos Yhdysvaltain rautatiet olisivat olleet sähköistetyt hiiltäkäyttävien voima-asemien sähkövoimalla, olisi hiilen kulutus ollut ainoastaan 1/2 nyt kulutetusta määrästä ja käyttämällä vesivoimaa olisi hiilen säästö ollut vieläkin suurempi. On laskettu, että jos mainittu maan rautatiet sähköistettäisiin, voitaisiin vuosittain säästää kivihiiltä 80—90 milj. tonnia. Yhdysvaltain itäisissä valtioissa on osa rautateista jo sähköistetty. Yleensä on näissä valtioissa sähköistetty rautateita 2,300 km, ollen sähkövoimalla kulkevia vetureja 200 ja moottorivaunuja n. 1,000. Täydellisen sähköistämisen avulla voitaisiin näissä itäisissä valtioissa alentaa nykyinen 21 milj. tonnin hiilikulutus vuodessa noin 7 miljoonaa. Sähkövoiman kulutus näillä rautateilla on laskettu nousevan 750,000 kilowattituntia vuodessa.

Englannissa alettiin jo sodan aikana panna suuria huomioita sähkövoiman keskittämiseen, jolloin vanhat laitokset saivat vahvistettua väistyä syrjään ja antaa tilaa uusille, nykyaikaisille jättäjälaitoksille kivihiilialueilla ja niiden läheisyydessä. Tähän suunnitelmaan sisältyy myöskin rautateiden sähköistämisen.

Ranskassa on tehty suuria, kauvas tähtäviä sähköistämissuunnitelmia ja aiotaan siellä suuressa määrin turvautua vesivoimaan. Ennen sotaa käytettiin siellä ainoastaan 60 miljoonaa tonnia kivihiiltä, josta ulkoa tuotiin 20 milj. tonnia. Sähkövoiman käyttämisen kautta tulisi kivihiilen kulutus tuntuvasti laskemaan. Suunnitellun alaisena on sähköistää noin 8,000 km rautateita Keski- ja Etelä-Ranskassa, jolloin vuosittain säästettäisiin noin 4 milj. tonnia. Valmistaviin töihin näiden suunnitelmien toteuttamiseksi on jo ryhdytty.

Belgiassa on herätetty ajatus ensi aluksi sähköistää maan rautateiden pääteitä, jolloin maan vuotuinen kivihiilen kulutus tulisi huomattavasti vähemmän.

Italiassa on sähköistetty rautateita yhteensä noin 1,000 km. ja suunnitellun alaisena on edelleen sähköistää noin 2,000 km. Italian rautateiden sähköistämiseksi on käytetty huomattavassa määrässä ulkomaisia lainoja.

Sveitsissä on nykyään sähköistetty rautateita 900 km ja edelleen suunnitellaan sähköistää 3,000 km. Viimeinen sähköistetty rautatein on St. Gotthardin rata, jossa sähkövoima otettiin käyttöön viime vuoden lopulla ja joka rakenteensa ja varustustensa puolesta täyttää suurimman vaatimukset.

OSUUSTOIMINTA JULISTETTANE LAILLISEKSI

Toukok. 4 p. kongressin alahuoneessa hyväksyttiin 294 äänellä 49 vastaan lakiesitys, jonka mukaan farmareitten osuustoiminta tuotteittensa markkinoille

ka valtiollisen vararikkoepänsä luku huutaajana. Silloin esiintyi luokka, joka ei tahtonut hävitä riistoa ja sille perustuvaa yhteiskunnallista mahtia, valtiota, vaan valloittaa sen toteuttamiseksi riistojärjestelmän korkeammassa muodossa. Tällainen luokka ei voinut etsiä syytä itse valtion ja riistojärjestelmän olemuksesta lähtökäteen vallankumoukseen, vaan siitä tosiasia, että se itse voi menestykselliseen riistämistä ja sille perustuvia yhteiskunnallisia lautoksia ylläpitää. Onko nyt olemassa sellaista luokkaa? Kun tekee tämän kysymyksen, niin heti huomaa missä mennään. Kuinka voimme puhua kapitalismin vararikosta, koska nyt porvariston on mahdoton löytää parempia taloudenhoitajia velkaantuneisinaan maihin. Mars-taloudestaan ei niistä nykyisillä kulkuneuvolla vielä voida kullekta. Täytyy tyytyä siihen mitä on, ei suru auta markkinoilla. Jos se sitte annetaan mennä vararikko selailuun perusteissa, ja sehän tässä on pirullista.

saattamiseksi julistetaan lailleksi. Sama lakiesitys hyväksyttiin jo viime vuonna alahuoneessa Capper-Herman esityksen nimellä, mutta senaatti sen työnsi "siivuraiteille", kuten kongressissa tavataan sanoa, ja siellä se myöskin on pysynyt. Nyt kuuluu olevan hyviä toiveita siitä, että esitys senaattissakin tulee läpäisemään ja että farmareitten osuustoiminnalliset järjestöt uskaltaavat vapaasti hengentää pekkäämättä tulla syytteenne trustivastaisen lain perustella.

Tähän asti eivät farmareitten osuustoiminnalliset viljaleväätorit ja muut yritykset ole kurnolla voineet liittyä yhteen/kun kilpailevat kapitalistien samoilta aloilla liikkuvat korporatiosionit ovat "lain" kanssa niitä häytytelleet.

Farmareitten järjestöjen vaatimuksesta nähtävästi jätti edustajahuone lain valvonnan maanviljelyssihteerin huostaan, eikä kauppaishihteerin tai ylisyyttäjän, jotka tässä suhteessa olisivat vähemmän farmareille suosiolliasia.

Tämä lakiesitys on vaatimaton, tyyntyyttävä reformi farmareille, jotka viimeaikaisen hillittömän keinottelun aikana ovat käyneet kovin kapinalliseksi mieltään.

Parisin tuhatta vuotta sitten lausui Tiberius Gracchus, muuan roomalaisen ajan reformaattori, kansalle: "Italian villipelloilla on luolansa, joihin ne vetäytyvät, mutta niillä urhoollisilla miehillä, jotka Italian asian puolesta uodattavat vertaan, ei ole muuta kuin ilmaa ja valoa. Vailla asuntoja, vailla peltoja ne vaeltavat paikoista toiseen lapsineen ja vaimoineen. Heidän kenraalinsa pilkkaavat heitä kun armeijoihtensa etunensä ollessaan kiihoittavat heitä taistelemaan hautojensa ja kotoisten etujen puolesta. Niissä, joita taisteluun kiihoitetaan ei ole tuskin yhtäkään roomalaista, jolla olisi omaa alttaria, enempää kuin hautoja, joissa heidän esisänsä tuhka lepäsi. Yksityiset sotilaat taistelevat ja kuolevat tuottaakseen rikkautta ja ylläisyyttä suurille, joita kutsutaan maailman herroiksi. He taistelevat, vaikka heillä itsellään ei ole jalkaakaan maata omissa nimissään."

Kuten sanotti, lausuttin nämä sanat jo parisen tuhatta vuotta sitten Rooman köyhälistölle. Näitten sanojen julistaja murhattiin rikkaitten ylimysten toimesta, joihten etuja vastaan ne puhuivat. Mikäli sodat yleensä ja kautta aikojen ovat kysymyksessä, ei köyhälistöön nähden niiden seurauksista puhuttaessa Gracchuksen lausunnossa montakaan sanaa tarvitse muuttaa. Ja mitä hänen kohtalonsa tulee, niin on hänen seuraajillansa ollut useimmissa tapauksissa pakko jalkaan heinän koulonsa.

POIS PORVARILEHDET TYÖLÄISTEN KODEISTA

mahdollista vaihtaa: työväenluokan valtaan.

Me olemme edellä nähneet kaupan kaksoisluonteen, viennin ja tuonnin keskinäiset suhteet, joihten viennin harjoittavan maan kapitalistit kansainvälisen kaupan vaurioita peittääkseen korottavat ja kytkävät kotihotet kotimaiset hinnat vahvoilla monopoleilla; sen, että velassa oleva maan rahan kurssin aleneminen ja niiden maksuveltyttömyys saattaa samoja seurauksia; sekä sen, määrätyn laajuiseksi aiheuttavat molempien valtioiden asemaa ilmotavasteen samankaltaistumista, merkiten se näiden maiden riistäloukkien etujen ja tarkotusperien samankaltaistumista ja yhdistymistä kaikissa itse valtioiden ja valtioiden ollessa silloinkin kun kilpailu niiden välillä on johtanut väkivaltaisiin muotoihin. Ja se selittää meille miksi ei nyt sitte anneta mennä vararikko selailuun perusteissa, ja sehän tässä on pirullista.

Nykyisenä vallankumouksellisenä luokkana esiintyy vain köyhälistö ja se kyllä on valmis ottamaan kaikki länsinä, mutta se ei tahdu vararikon vaan vallan valloituksen kautta, ensin valtiollisen ja sitte yhteiskunnallisen ja porvaristo tietää tämän. Ja se merkitsee ei ainoastaan sellaisen kuin kansainvälisten riistäjien kaikkien mahdollisuuksien katkaisemista, mutta myöskin kansallisen riistäloukan temmellyksen lopettamista. Ja siksi porvartit, vaikka ne huokailevatkin valtojen maksuveltyttömyydestä, tyytyvät nykyiseen, jolloin he saavat vähän ja jolloin he voivat yhä elää riistämistä, vieläpä läristäkin sitä, kuten olemme edellä nähneet, tuhat kertaa mieluummin kuin vaihtavat järjestelmänsä siihen ainoastaan, mihin sitä vain on

VENÄJÄLTÄ

VENÄJÄLLÄ OLEVIEEN SUOMALAIS TEN EVAKUOIMINEN.

Pietarilainen "Vapuu" lehti kertoo suomalaisten evakuoimien viikkimien johdosta m. m. seuraavaa: "Eräät suomalaiset, jotka heti evakuoimiskomitean työn alettua kävivät itsensä registeröimässä ovat ilmoittaneet, että heidän kätehtettin tulla kuulemaan lähempää tietoja matkasta huhtikuun alkupuolella. Tämä käy ilmi, että Suomen evakuoimiskomitea itse alun pitäen on päättänyt alkaa evakuoimisen vasta muutamaa viikkoa evakuoimien rekisteröimisen alkamisesta.

Samaa menetelmää se on jatkanut edelleen. Jokainen itsensä rekisteröivä — ainakaan työläiset — saavat ilmoituksen tulla kuulemaan lähempää tietoja 3—4 viikon päästä.

V. k. 30 p:nä kävi eräs suomalainen nainen ilmoittautumassa. Evakuoimiskomitean ovella, ilman että kenempää puhuttiin tai tiedusteltiin ilmoittautujalla, pistettiin vain kuraan lappu, jossa määrätin seuraava vastaanotto vasta kuukauden päästä. Samana päivänä meni eräs mieshenkilö rekisteröimään. Puheille asti. Otettiin paperihin ja siinä lappu, jonka etusivulla oli kirjoitettu: N 2272.

11—2 päiv. Takasivulla taas oli: 18-5 (nimikirjaimet)

Tämä lappu merkitse sitä, että maalisk. 30 päivänä rekisteröity suomalainen saa mennä kuulemaan matkasta huhtikuun 27 p:nä! Matka ehkä tapahtuu vasta 18 p:nä toukokuuta?

Nämä ja muut tiedossa olevat esimerkit osoittavat siitä, että Suomen hallituksen tällaisena evakuoimiskomitea tai kuten se itse itsään nimittää: "Suomen Moskovan oleva" edustuksen Pietarilainen osasto, toimii hitaasti, ei laita kotoimaan pulautta varten ilmoittautuneita nopeasti matkaan, vaan pitää niitä odotuksessa ja juoksualla tietoja keräämässä vasta viikkojen päästä. Tämä samaan aikaan Suomessa hallitusherrat ahdistelivat — neuvostovalloita.

Tämä on ollut tarpeellista kertoa kaikkein väärin huhujen torjumiseksi ja asian todellisen laidan paljastamiseksi.

Miksi suomalainen evakuoimiskomitea hidastelee, on eri asia. Sika kysymys ansaitsevi huomiota. Tämän viitattakoon, että Suomen hallituspiirit panevat kauppaishihteerien alkamisen riippuvaiseksi evakuoimista. Jos ne tahallaan hidastelevat evakuoimista, niin saboteraavat ne samon kauppaishihteerien alkamista. Mahdollista on, että Pietarissa oleva evakuoimiskomitea panee niin pitkän odotusaikojä myös sen takia, että se ehtisi keskuspöytäilä ei ohraalla kuitteja tietoja registeröidyistä joko kotiseutuinen suojeluskunnilla, niinkuin erällä gn ilmoitettiin. Tämä kaikki sen vuoksi, että heti voitaisiin erottaa vuohet lampaista — rauhansopimuksen amnestiapöytäilä huolimatta."

Mailman kapitalismin kuolonkamppailu

Kirj. E. S.

10. VARARIKKO. Ja nyt kiiruhtakamme lopettamaan. Mutta johtopäätökset? Olemme nähneet suuria lukuja eri valtioiden veloista. Ne saattavat olla vieläkin suurempia, sitä emme tarkoin tiedä. Olemme nähneet sodan sanomattomat kustannukset eri suurvalloilla ja koko ihmiskunnalla. Tuotantoa on lamaanneissa, elin- tarpeita ei ole kylliksi ja väestö näkee nälkää. Kulta on hävinnyt liikkeestä ja arvottomat paperisetelit virtailevat markkinoilla kuormakaupalla. Mutta niillä ei voi ostaa mitään, koska ne ovat kadottaneet arvonsa. Ulkomainen kauppa kituu, koska tiiset eivät voi maksaa kauppalansia ja toiset eivät voi, eivätkä halua siitä syytä tehdä lähetysä. Luotto on kadonnut suurten velkaantumien erottaessa eri maat toisistaan. Kaikkialla suunnatonta verottamista ja kansan nylkemistä. Eri valtioiden menoarvot kasvavat jokainen vuosi eivätkä ne siltikään voi peittää kuin pienen murto-osan kansallista menoista. Varustautuminen neelien yhä rahaa ja sodan repimän tiellesen elämän uudelleen järjestämiseksi eivät rahavarat riitä. Pienet vastat perustetut valtiot ovat vailla kansainvälistä luottoa, mutta niiden omaisudet ja arvoperusteet eivät tee niitä siihen oikeutetuksi rahakunninkaiden silmissä. Olemme nähneet, että tavaroita, rahaa ja pääomia vievätkin maat joutuvat niiden vastaanottajien köyhempien kanssa samaan asemaan. Kaikkialla epävarmuutta — ja vastoimasta liikkumista, tulisesti, her-

mostuneesti ja hukkuvantapaista tavottelemista pöjenteen, joka ei kuitenkaan pelastusta tuota. Tämän näkee koko maailma. Porvarilliset tiedemiehet ja tutkijat ymmärtävät aseman vakavuuden. Ne kysyvät: mitä tuleman pitää? Voi-atko velalliset suorittaa korjoajan ja velkojiaan. Useat vastaavat ilman muuta kysymykseen kielteisesti. Ja se onkin luonnollista, koska kukaan mailman kultavarastot eivät ole kuin murto-osa noista veloista. Mutta siltikin yritetään. Nykyinen ihmispolvi tulee ja vielä kymmenet ihmispolvet eteenpäin, sidotaan orjuuden kahleilla. Mutta heidän teorianaan jatkaa: parhaatkään yritykset tässä tilanteessa eivät tuota tuloksia. Mitä sitte seuraa! Vararikko. Mahdollisen velkojen silitys ja tasaus. Yksinkertaisesti lakataaan velkoja perimästä ja maksamasta. — Vararikko? Siihen on suuri mahdollisuus. Kaikkialla sanomalehdissä kirteleet tämänantapaisia selostuksia ja lausuntoja. Teoria tunnustaa yksinkertaisesti ja selvästi. Mutta se on yhtä pintapuolinen kuin se on selväkin. Nämä herrat professorit tavallisesti lopettavat artikkelinsa tai lausuntonsa konkurssin ennustamisella ja se tunnustaa heistä perin mairitteleva kukaan sen kautta ovat saaneet purkaa pikkuporvarillista kapinallisuuttaan ja kuttuttaa kansan mieltä sellaisella kummituksella. Vasaramarkkinat ja me olemme huutamassa Englannin tehtaaita tai Rananen kaivantoja — ja lukija lopettaa mielilyväällä hymyillen: vai se sitä nyt tulikin. Mielissä kuvitteleikse juutalainen romu-